

Titel: Kapitel iv.

Citation: "Kapitel iv.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1876*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r02-shoot-chptrd1e11561/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1876*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

ling, jfr. med §§ 64 Nr. 9, 80 og 91. At Rævningskyndens ligelige Fordeling mellem de forskellige Kommuner er et Hensyn, der kun kan komme i Betragtning i anden Række, se § 75, behøver ingen Begrundelse. Egeledets vil det findes stemmende med Forholdets Natur, at Udvalgets Møde ved Foretagelsen af Valget ikke er offentligt. Reglerne i § 76 forklare sig selv.

Kapitel IV.

Rævningerne for den enkelte Samling.

Blandt de paa Karlisten optagne Personer udtages Rævningerne til hver enkelt Samling ved Lodtrækning. Bestemmelserne i dette Kapitel herom og om hvad dermed videre staar i Forbindelse, ere i det Hele taget af den Karakter, at de ikke trænge til nogen udførlig Redegjørelse. Bestemmelserne kunne henføres til 3 Grupper, nemlig: 1) §§ 77—81, i hvilke Udvalget til Karlistens Dannelse forudsættes at være i Virksomhed, 2) §§ 82—85, hvor alene Udvalgets Formand forudsættes handtende, og 3) §§ 86—93, hvor de videre Foranstaltninger forudsættes gaaede over i Retten og dens Formands Haand.

Med den første Gruppe af Bestemmelser skal der blot med Hensyn til Reglen i § 79 bemærkes, at den der indførte Afstillelse mellem to Lister, en over Hovedrævninger, en over Hjælperævninger, er sædvanlig og anbefales ved den Betragtning, at paa den ene Side det Antal af 30, som optages paa Hovedlisten, regelmæssig tør antages at ville blive tilstrækkeligt, idet der endog er beregnet et Overskud over det Antal, som vil kunne udtræves til Lodtrækning til en enkelt meget stor Sag, nemlig 28, se Udkastet til Lov om Strafferetsplejen § 314, men at det paa den anden Side er nødvendigt saavidt muligt at betrygge sig mod den Omstændighed, at hint Antal dog maatte vise sig utilstrækkeligt. Hjælperævningerne maa selvfølgelig tages blandt dem, der bo i Nærheden af det Sted, hvor Retten holdes, og det er derfor nødvendigt, at Lodtrækningen af dem sker først.

Ogsaa paa de Listerne maa meddeles ikke

blot Rettens Formand, men ogsaa Parterne, for at de kunne sættes i Stand til at benytte deres Ret dels til at gjøre Indsigelser paa Grund af Udelukkesgrunde, jfr. Udkast til Lov om Strafferetsplejen § 312, dels til at forkaste Rævninger, jfr. det nævnte Udkast §§ 315—317. Meddelelsen til de sigtede Personer og til mulige private Anklagere, kan ikke gives, førend det om hver enkelt Sag er bestemt, at den skal for Rævningeret, og Udvalget derefter har faaet fornøden Meddelelse om Samlingen med eller uden Bestemmelse af Dagen, i hvilken Sagen skal forhandles, se det nævnte Udkast § 263. Da nu denne Bestemmelse ikke behøver at finde Sted tidligere, end at der kan gives den sigtede 1 Uges Varjel til Samlingen eller Dagen, kan der ikke gives den sigtede Krav paa tidligere Meddelelse end 6 Dage før Samlingen eller Dagen, til hvilken Indtæring er stet. Er Indrævningen stet med kortere Varjel, hvilket imidlertid kun kan ske med den sigtedes Samtykke, jfr. det nævnte Udkast § 262, maa Meddelelsesfristen afkortes paa tilsvarende Maade.

Kaar der, efterat Lodtrækningen har fundet Sted og Formanden har besørget de i § 82 ommeldte Indkaldelser og Tilsigelser, maatte indtræde levhjemlede Grunde til Fritagelse eller Forsald for nogen af Rævningerne, eller Udelukkesgrunde komme for Dagen, vilde det være besværligt, ofte umuligt, at faae de fornødne Suppleringer foretagne ved Udvalget. Paa den anden Side vilde det medføre Forhaling og andre Ulemper, om Suppleringen nødvendig maatte ske ved Retten efter Reglen i § 99. Udkastet har derfor lagt den i Udvalgets Formands Haand, saalange indtil Sagen gaar over til Retten og dens Formand. Herved er der i og for sig ingen Betænkelighed, kun at Gyldigheden af Udvalgsformandens Afgjørelse om Udelukkes og Fritagelser indskrænkes til den foresaaende Retsamling, se § 84 sidste Stykke. Dgsaa maa de negative Afgjørelser kun betragtes som bestemende for hans Handlemaade, medens de iøvrigt henvises til Retten, se § 84 3die Stykke. Grundtænkningen er nemlig, at Afgjørelser med Hensyn til Karlisten alene kunne

træffes af Udvalget, Afgjørelser med Hensyn til Samlingslisterne dels af Udvalget, dels fra det i § 83 ommeldte Tidspunkt af Retten, se § 86; den Besøjselse til at træffe Afgjørelser, som af praktiske Grunde for et Mellem-tidsrum tillægges Udvalgets Formand, bør ej udstrækkes videre end formodent, for at ikke Suppleringen ved ny Vedtrækning skal udættedes; den bør derefter indskrænkes til en Ret til at beslutte Udskiftelse af Samlingslisterne og foretage den nødvendige Suppleringsled-trækning. Selvfølgelig maa ogsaa ved disse supplerende Vedtrækninger Fristerne i §§ 81 og 82 forlortes saa meget, som Nødvendighe-den byder, se § 84 2det Stykke. At de faae den normerede Længde, har ikke den Vægt, at hele Sagen bør udskiftes derefter, sfr. og-saa § 90.

Dagen for Retshandlingens Begyndelse til-filles alle vedkommende Aktstykker Rettens Formand (§ 85), og alle videre Foranstaltning-er med Hensyn til Samlingslisterne gaa nu over til Retten og dens Formand. Rettens Amtitioner herved ere ganske ensartede med Udvalgets, se §§ 86 og 90, og Afgjørelserne efter § 86 ere derfor ogsaa upaaanfælige, men have alene Gyldighed for den løbende Sam-ling. Forskjellige fra de Samlingslisterne vedrørende Afgjørelser, som omtales i § 86, ere de Afgjørelser, som Retten træffer, naar Indsigelser mod en Rævning fremkomme fra Parternes Side under en enkelt Sag, se Ud-kast til Lov om Strafferetsplejen § 312. En Afgjørelse efter § 86, der ikke anerkjender en Udskiftelsesgrund, hindrer ikke Parterne fra i de efterhaanden forekommende Sager at rejse Ind-sigelse, Noget, hvortil i det Mindste den Sigtede og private Anklagere ikke tidligere have haft Lejlighed, og efter kontradictorisk Forhandling faae det afgjort ved en Kjendelse, der ikke ubes-tinget er undtagen Paaank.

Den i § 87 for Rævninger, der udeblive uden lovligt Forsald, bestemte Straf vil ikke findes for høj, naar Hensyn toges til de me-get store Ulemper, der ved Udeblivelsen let kunne foraarstages. Ved Samlingens Slut-ning paahviler der Rettens Formand de i §§

91 og 93 omtalte Pligter. Med Hensyn til Reglerne i § 92 bemærkes, at det er en i alle Lovgivelser anerkjendt, undtagelsesfri Regel, at Rævninger i Straffesager ikke faae Godtgjørelse. Deres Hverv er, som det ofte hedder, et Kreshverv; det er tillige en offentlig Byrde, som maa bæres for Samfundets Skyld*). De, der ikke kunne bære denne Byrde, bør fritages for Rævningehvervet, sfr. Ud-kastets § 63. Derimod give endel Lov-givelser, nu ogsaa det nye tydske Udcast, Ræv-ninger, der bo i en vis Afstand fra Rettens Sæde, Krav paa Erstatning af Rejseomkost-ninger. Dette maa erkjendes for billigt Skulde der i aldelis særegne Tilfælde være Grund til at yde Rævninger mere, maatte Bestemmelse derom træffes ad overordentlig Vej.

Tredie Afsnit.

Om den offentlige Anklagemyndigheds Ordning.

Skjønt Udcastet til Lov om den borgers- lige Retsspleje undtagelsesvis har overdraget den Myndighed, hvis Ordning er Gjenstand for Bestemmelserne i nærværende Kapitel, Ud-jørelsen af visse særegne Hverv i denne Øren af Retssplejen, er denne Myndigheds Hoved-virkosomhed dog knyttet til Strafferetsplejen under den nye Ordning. Det er denne, der gjør dens Oprettelse til en Nødvendighed, lige-som det er dens Virksomhed i denne Retning, der har bestemt dens Navn.

*) Andetledes forholder det sig med den paa den enkelte Rets Omraade hændte Juris i borgerlige Retstrætter. Der erholde Rævningerne en Godtgjørelse. Den Fordyrelse af Processen for Parterne, som deraf er en Folge, er en af de Grunde, der anføres mod Deckerelsen af Citu-jurjen paa Rastlandet.